

rer, for det vil kun befordre interessen for at slutte sig de mere fundamentalistiske grupper i de store verdensreligioner.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne sige fru Birthe Rønn Hornbech tak for svaret. Som hun formede det, forstod jeg mig imødekømt derhen, at selv om der altså er nogle, der forsøger sig, er vort system udmærket til at frasortere plattenslagere og lykkeriddere. Og jeg forstod fru Birthe Rønn Hornbechs svar sådan, at hun ikke finder, at der er en væsentlig procent af dem, som forsøger at udnytte og misbruge systemet, som også opnår asyl, således at det altså er et administrativt problem, men ikke noget virkelig folkeligt problem.

Endelig bare et enkelt ord om disse her arrangerede selskaber . . . undskyld ægteskaber – ja, der er lidt af begge dele i begge udtryk. Det er altså ikke så forfærdelig mange generationer siden, at et kæmpemæssigt antal – jeg kender naturligvis ikke det nøjagtige antal – af ægteskaber i Danmark blev arrangeret af forældrene, så det kan altså ikke være så udansk eller så ukristeligt.

Og så må jeg spørge: Skal vi virkelig blande os i, hvem andre mennesker gifter sig med, når de bor her i landet? Ja, vi har nogle aldersregler og sådan noget, det er i orden, men skal det virkelig være fru Birthe Rønn Hornbech, Venstre, Folketinget og det danske folk, hr. Petersen, hr. Jensen eller hr. Melchior, der bestemmer, hvem den ene eller den anden vil gifte sig med, og på hvilken måde det foregår? Er det et liberalt og frit menneskesyn?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nej, systemet i asylsagsbehandlingen er ikke godt nok, og det er vel også derfor, indenrigsministeren fremsætter forslag til forbedringer, men vi er enige i, at det er utrolig svært at udskille disse lykkeriddere, asylhackere, eller hvad man nu kan kalde dem. Og naturligvis har myndighederne ikke med vilje givet opholdstilladelse til plattenslagere og fattigdomsflygtninge, for så var de blevet siet fra.

Men i modsætning til hr. Arne Melchior tror jeg faktisk, at det er et meget stort folkeligt problem. Det er helt afgørende for danskernes indstilling til flygtninge, at de har tillid til, at det er muligt at skille dem fra, der ikke skal have opholdstilladelsen.

Om det med arrangerede ægteskaber kan jeg kun sige, at jeg ikke har blandet kristendom ind i det – det ved jeg ikke hvor hr. Arne Melchior har fra – men vi har altså bare en forskellig opfattelse af det, og det bygger måske også på, at jeg ved, hvor mange ulykkelige kvinder der f.eks. søger til krisecentrene, fordi de er blevet tvunget ind i et ægteskab, de ikke brød sig om. Det finder jeg er nedværdigende og undertrykkende.

Helge Adam Møller (KF):

Stram og retfærdig – og så kunne jeg sådan set slutte min ordførertale – det er den udlændingepolitik, Det Konservative Folkeparti vil have. Men da vi nu har 15 minutter, vil jeg gerne underbygge den stramme og retfærdige politik med nogle argumenter.

Sidste år kom der knap 7.000 asylansøgere til Danmark, og det er det højeste antal siden 1986. Når disse sager nu om 1 eller 2 år endelig er færdigbehandlet, vil resultatet være, at langt under 1.000 af de 7.000 får flygtningestatus i Danmark efter FN's asylkonvention fra 1951.

Det er dog ikke sådan, at de resterende ca. 6.000 vil blive udvist af Danmark, idet erfaringen viser, at ca. dobbelt så mange, som får flygtningestatus efter FN-konventionen, i stedet for får asyl i Danmark efter det, der hedder de facto-begrebet.

Det er en flygtningegruppe, som vi i Danmark stort set er det eneste land i Europa der giver et retskrav på at blive flygtninge. De resterende ⅓ af de 7.000, altså ca. 5.000, der ankom sidste år, vil i løbet af 1 år eller 2 år, når deres sager er endeligt behandlet, blive udvist fra Danmark.

Status er altså her i 1995, at kun godt 10 pct. af alle, der banker på Danmarks dør som asylansøgere, opfylder FN-konventionens krav om flygtningestatus. Og disse oplysninger skal jo sammenlignes med, at vi har en helt urimelig lang sagsbehandlingstid, nemlig på i gennemsnit 20 måneder, inden det er endeligt afgjort, om man får asyl eller ej.

Sagt ligeud betyder det, at det store flertal af alle de asylansøgere, der kommer til Danmark og tilbringer måneder eller snarere år i de danske centre, ikke er flygtninge. De medvirker alene til at beslægtlægge hundredvis af millioner af kroner, som med langt større effekt kunne være anvendt dér, hvor flygtningeproblemerne opstår, og dér have hjulpet 5 eller 10 gange så mange mennesker.